

Det, vi har ønsket at diskutere, er, hvordan man sikrer, at man ikke blander tingene sammen, at man ikke kortsletter demokratiet på den måde, at man beder folk om at stemme for ting, der går i vidt forskellig retning, og kæder dem sammen på en sådan måde, at hvis man stemmer efter sin overbevisning risikerer det at få en konsekvens, man slet ikke ønsker i forhold til et medlemskab.

Det har været vores ønske – jeg er meget enig i hr. Jann Sjursens bemærkning om, at det i virkeligheden er en tillidsskabende foranstaltning – at vi ikke tvinger folk i EU-afstemninger til noget, de ikke bryder sig om, og som ingen naturlig sammenhæng har.

Jeg vil takke for debatten, men jeg er også meget undrende over for udenrigsministerens indledende bemærkning, der blev fulgt op af fru Birthe Rønn Hornbech og fru Anne-Marie Meldgaard. Alle tre ordførerindlæg var bygget op omkring, at man ikke kan støtte forslaget, fordi vi ikke kender traktaten. Tankegangen i det her er, at det er fuldstændig lige meget, hvilken traktat der kommer ud af det. Det afgørende er, at vi ikke blander ting, der har med forbehold at gøre, sammen med traktat. Derfor er jeg meget enig i, jeg tror, hr. Thulesen Dahls ræsonnement om, at det ikke har noget med hinanden at gøre.

Vi vil heller ikke blande os i statsministerens ret til at udskrive folkeafstemninger, når som helst han ønsker det. Vi ønsker bare en sikkerhed for med det her forslag, at der ikke bliver den konkrete sammenblanding.

Jeg skal takke for støtten fra hr. Thulesen Dahl, fra Kristeligt Folkeparti og fra Enhedslisten og sige, at jeg meget på trods af debatten i dag håber, at man ikke går i den fælde, som er en demokratisk fælde, nemlig at man ved en EF-afstemning beder folk om at tage stilling til ting samtidig, der intet har med hinanden at gøre.

Man risikerer at forstærke nogle modsætninger i EU-debatten, som ikke går på det indholdsmæssige om, hvad man ønsker med EU-udbygningen, men som går på demokratisiden, og det tror jeg er alt, alt, alt for farligt at spille om.

Men tak for debatten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er bare lidt forbløffet over, at ministeren ikke tager ordet, for jeg spurgte faktisk ministeren, om ikke han ville gennemgå tidslinjen. Jeg synes faktisk, at det er en vigtig problemstilling at få belyst, om man kan forestille sig, at der holdes

en folkeafstemning om ophævelsen af undtagelserne i en situation, hvor vi ikke ved, hvilken traktat der kommer til at være gældende.

Det synes jeg da er et rimeligt spørgsmål, for hvis man ikke kan forestille sig det, så er man nødt til at støtte SF's forslag. Men hvis man kan forestille sig en folkeafstemning, uden at vi ved, hvilken traktat der kommer til at gælde, o.k. så kan man godt afvise SF's forslag, men så er man da ude på den tynde is.

Det synes jeg da at ministeren burde tage stilling til. Det er da meget enkelt. Men hvis ministeren ikke vil, kan jeg give ministeren det løfte, at jeg så vil stille spørgsmålet til statsministeren i spørgetiden, så snart det er belejligt, for statsministeren har jo haft en klar linje, der gik ud på, at vi ikke skulle købe katten i sækken; vi skulle ikke holde folkeafstemninger om undtagelsen, når vi ikke kendte traktatgrundlaget. Men det er åbenbart ikke en opfattelse, der er almindelig udbredt i regeringen. Eller også er der her tale om endnu et tilfælde, hvor der ikke er nogen koordination mellem Statsministeriet og Udenrigsministeriet.

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Når jeg ikke svarede hr. Keld Albrechtsen, er det, fordi hr. Keld Albrechtsen har den hobby at se, hvor lang tid han kan holde Folketinget inde. Nu har han gjort det siden kl. 9 i morges, og jeg tror, at han har stået her 3 af Folketingets timer. Han tror, at han har bopælspligt på Folketingets talerstol. Der er ingen bopælspligt på Folketingets talerstol, og der er ingen forpligtelse til at komme op, hver eneste gang hr. Keld Albrechtsen får lyst til at drille og trække Folketingets tid ud. Derfor valgte jeg altså ikke at trække Folketingets tid yderligere ud på grund af hr. Keld Albrechtsen.

Jeg har jo allerede i min første tale fortalt om tidslinjen. Det skyldes jo, at Keld Albrechtsen ret ofte sidder og konverserer, mens vi andre taler, og så hører han ikke efter. Men tidslinjen var ganske klar. Der er et konvent, der er en regeringskonference, der er en traktat, og så må man tage stilling til folkeafstemningen. Det er ikke sådan, at man skal tage hatten af, før man møder manden. Men der er ingen uenighed mellem statsministeren og udenrigsministeren. Der er ingen uenighed i regeringen. Det er fuldstændig klart, som statsministeren har svaret, at undtagelserne ikke er et problem i forbindelse med traktaten, for der kan de indarbejdes. Undtagel-